

[Indenrigsministeren]

Fru Pia Christmas-Møller spurgte: Hvad er overhovedet baggrunden for, at vi stiller forslag om at udvide kredsen af modtagere af denne ydelse til også at omfatte indvandrere?

Baggrunden for det er, at vi nu igennem mange år har hørt specielt fra ældre indvandrere, at de har drømmen om at vende tilbage og blive gamle i deres eget land. Jeg siger med vilje »i deres eget land«, fordi de, der overhovedet kunne have lyst til at bruge en sådan ydelse, jo netop er dem, der ikke er blevet velintegreret i Danmark, men som stadig væk betragter det land, de kom fra, som deres eget land. Derfor er udgangspunktet det ønske, som vi meget ofte har hørt fremført.

Jeg medgiver gerne, at der nok for nogles vedkommende, når de har deltaget i debatten her, har været knyttet nogle helt anderledes store forventninger til, hvad en sådan ydelse så skulle være.

Derfor er det en god anledning for mig til at understrege, at det, der er tale om her, ikke er en forsørgelsesordning i det land, man vender tilbage til. Det er en rejsehjælp, det er en hjælp til selvhjælp. Det er ikke noget alternativ til de sociale ydelser, som man i øvrigt har modtaget i Danmark, eksempelvis overførselsindkomster, altså arbejdsløshedsunderstøttelse eller kontanthjælp. Det er en ordning, der bliver givet som et tilbud til dem, der alligevel har et ønske om at vende tilbage. Hvor mange det er, ved vi ikke.

Derfor er der naturligvis også – og det er et svar på et af de spørgsmål, som både fru Pia Christmas-Møller og fru Eva Kjer Hansen var inde på – forholdvis stor usikkerhed med hensyn til de økonomiske beregninger af dette her. Jeg ved ikke, om det er 150 eller 200, der kunne tænkes at benytte sig af denne ordning; det vil tiden vise.

Men jeg kan i hvert fald understrege, at der ikke er tale om – og det er et svar på noget, som flere af de øvrige ordførere var inde på – at dette her ikke skal kunne opfattes som en slags skruphjemhjælp. Nej, det er der ikke tale om. Der er alene tale om, at vi gerne vil hjælpe dem, der har drømmen om at vende tilbage, og som har haft nogle økonomiske problemer i forbindelse med selve overgangsfasen imellem det at bo i Danmark og det at vende tilbage.

Derfor er en lancering af dette her som et forsøg på at tegne et indvandrerfjendsk billede

af tankegangen bag det en misforståelse af dimensioner. Tankegangen er at imødekomme et ønske, vi meget ofte har fået fremført.

Derudover vil jeg gerne sige til fru Eva Kjer Hansen, at jeg tror, der var lidt misforståelse i indlægget, når man her siger, at nu skal vi også til at lave regler for, at man kan tage sin folkepension med. Det, der henvises til i lovforslaget, er jo, at der allerede i dag på baggrund af de gensidige sociale konventioner, der er lavet landene imellem, er en mulighed for at tage en optjent pensionsret med sig, når man er folkepensionist.

Det vil sige, at det ikke er noget nyt princip, vi introducerer her, men vi siger i bemærkningerne, at regeringen vil være aktiv – og det er i dette tilfælde socialministeren – for, at der bliver en bedre dækning i de overenskomster. Det vil sige, at hvor det i dag er omkring to tredjedele af de lande, som der er indvandrere fra, der i dag er dækket af sådan nogle overenskomster, vil vi forsøge, om det ikke kan være sådan, at der bliver tale om en fuld dækning. Så der er altså ikke tale om et nyt princip eller noget, som man skal råbe vagt i gevær for, her. Der er tale om, at vi gerne vil have, at mennesker, der har boet i Danmark så lang tid, at de har optjent en delvis eller hel folkepension, og som realiserer drømmen om at vende tilbage, naturligvis også skal have ret til at få den pension med sig, som de i øvrigt ville have fået, hvis de var blevet i Danmark.

Fru Hanne Thanning Jacobsen var inde på, at dette her kunne betragtes som en eller anden form for pres i retning af, at vi gerne vil slippe af med indvandrerne. Derfor – skåret ud i pap: Dette er en helt frivillig ordning. Der lægges ikke pres på nogen, ligesom der ikke har været lagt pres på flygtninge, for at de skulle repatriere. Der er tale om en ordning, som er beregnet – og jeg gentager det med vilje, for at der ikke skal være nogen misforståelser om det – for dem, som alligevel har besluttet sig til at realisere drømmen om at vende tilbage. Men frivilligheden i forbindelse med dette her er uantastelig, og derfor har jeg lidt vanskeligt ved at forstå den type argumentation, der går ud på, at her er vi alligevel ude i noget, der skulle være en lille smule fremmedfjendsk.

Jeg siger det også lidt på baggrund af, at nogle af indvandrerdebattørerne har efterlyst